

Ronald Beetz

Van: Wim Dankbaar [dank@xs4all.nl]
Verzonden: vrijdag 9 november 2007 19:14
Aan: w.tomsenen@om.nl; h.n.brouwer@om.nl
CC: Ronald Beetz; boswijk@xs4all.nl
Onderwerp: Reactie op uw brief met uw kenmerk WT/gw/MP-2007-1091

Geachte heer Tomesen,

Dank u wel voor uw brief:

<http://deventermoordzaak.com/documenten/20071107Tomesen.pdf>

We begrijpen dat deze bevestiging van een brief die wij al op 24 september hadden gestuurd een gevolg is van onze aangifte, anders denken wij niet dat de heer Van der Meijden ooit nog had gereageerd. Omdat wij uw antwoord van 3 september op de brief aan u van 27 augustus volstrekt onvoldoende vonden (zie onze brief van 11 september) begrijpt u dat wij dat antwoord op bedoelde brief van 24 september ook niet kunnen accepteren.

Bent u inderdaad wel de juiste persoon om deze aangifte te behandelen, zoals iedereen ons voorhield? Of zou u hem niet beter uit handen geven aan de Rijksrecherche of de Hoge Raad zoals u zelf al suggereerde? Die laatste lijkt sowieso onderzoek ter hand te nemen dat het OM had moeten doen maar niet deed, ook in het inmiddels beruchte oriënterend vooronderzoek. Hoe lang wilt u deze aangifte nog in uw doos van Pandora houden? Gaarne verneem ik ook van u welke aard u precies bedoelt met vooronderstellingen "van dien aard". Ik verzoek u dat te specificeren (van onzinnige aard, ingewikkelde aard, ernstige aard?) want zo kan de lezer er niets mee. Als u de aard bekend maakt, werpt u vast wat meer licht op uw redenering waarom "thans" een inhoudelijke beantwoording niet aan de orde kan zijn, want daar kan de lezer evenmin iets mee. De vraag werpt zich op wanneer dan wel. Met dit laatste briefje heeft u zichzelf werkelijk overtroffen in uw vaardigheid om niets te zeggen. Nu we het toch over vooronderstellingen hebben: Waarom doet u niet wat u door onze samenleving wordt voorondersteld te doen bij een aangifte? Namelijk vaststellen of het aangegeven feit gepleegd is. Dat is in elk geval een vooronderstelling van een aard die duidelijk en logisch is.

Om het bovenstaande samen te vatten: Wij verwachten van u een duidelijke conclusie ten aanzien van onze aangifte voor het weekend van 17 november. Van een journalist bij de Stentor begrepen wij op 23 oktober j.l. dat u "verwacht op korte termijn een besluit te nemen over welk parket de aangifte gaat onderzoeken." Dat is nu twee weken geleden. Alleen al in dat kader is onze voorgestelde termijn alleszins redelijk.

Langs deze weg willen wij u ook verzoeken zich voortaan te onthouden van publieke uitingen waarin u stelt dat de mede door ons gedane aangifte, of het daarin gestelde, "onzin" is, zoals ons bleek uit dit artikel van de Stentor:

<http://www.destentor.nl/deventer/article1985437.ece>

Wij voelen ons daardoor aangetast in onze eer en goede naam. Wij zijn namelijk niet gewoon aangiftes te doen, en zeker geen onzinnige. Bovendien menen wij dat dit een zeer serieuze en grondig onderbouwde aangifte is, die daarenboven een algemeen maatschappelijk belang dient. Wij mogen van u verwachten dat de aangifte als zodanig wordt behandeld en nemen derhalve aanstoot aan uw uitlatingen, te meer omdat u net zo

goed als wij kunt weten dat de rechter, in tegenstelling tot u, eenvoudig te overtuigen zal zijn.

Vindt u ook niet dat u, door onze aangifte al een maand in behandeling te hebben, zonder ons overigens enige zinnige bevinding te melden, deze "onzin aangifte" toch een serieus cachet geeft? U kunt blijkbaar na een maand nog steeds niet overtuigend bewijzen dat het inderdaad "onzin" is, zoals u bij de overhandiging op 8 oktober j.l. de pers deed geloven. Dat u zegt zich nog steeds over die vraag te buigen, betekent reeds dat u te lichtvaardig en te voorbarig was met uw statements, waarop u de aangevers ook nog eens verbod te reageren. U sloot hen aanvankelijk buiten en vervolgens ontnam u hen het recht te spreken.

Een herhaling van uw eerdergenoemde uiting kunnen wij derhalve als smaad opvatten en dienovereenkomstig kunnen wij een aanklacht tegen u indienen. De definitie van smaad hoeven wij u als Hoofdofficier niet te onderwijzen. Wij stellen dat u zou moeten (kunnen) weten - zeker na de aangifte en de reeds eerder aan u verstrekte informatie - dat de door u geuite publieke beschuldiging - zijnde dat onze aangifte "onzin" is - niet op waarheid berust, en dat u dus daarmee opzettelijk beoogt om de aangevers in hun eer en goede naam aan te tasten.

Het is nu juist het doel van onze aangifte om u te laten onderzoeken en aan te tonen, dat de door ons aangegeven strafbare feiten geen "onzin" zijn. Wij hebben reeds geconstateerd dat u nog geen enkele poging heeft ondernomen, zelfs niet binnen een maand na onze aangifte - om over eerdere aangiftes nog maar te zwijgen - om vast te stellen of dit ernstige strafbare feit is gepleegd, terwijl wij u, en eerder de heer Brouwer, toch alle middelen hebben aangereikt om dit eenvoudig en snel vast te stellen. Of u heeft dat wel gedaan, maar dan weigert u vooralsnog ons daarvan de uitslag te geven. U spreekt dus op zijn minst voor uw beurt door onze aangifte als "onzin" te bestempelen, want dat heeft u allerminst vastgesteld, laat staan bewezen.

Wel heeft u (als enige tot nu toe) zwart op wit gezet dat de schrijfproeven wel degelijk zijn afgenomen door ambtenaren wier namen onder deze schrijfproeven prijken, doch u heeft niet aangegeven hoe dit te rijmen valt met de de uitspraken van deze ambtenaren zelf. Namelijk dat zij de Deventer Moordzaak slechts uit de media kennen, alsmede dat mevrouw Bulder aan heeft verklaard er niets van te begrijpen dat er een procesverbaal bestaat van een door haar afgenomen schrijfproef met haar naam en handtekening eronder, op grond waarvan zij aanraadt met haar superieuren te gaan praten, waarvan iedereen, van hoog tot laag, ons vertelde dat u de aangewezen persoon bent (oa. Van Roemburg, Harts, Bulder, Schoenmaker, Roelofs, de Ronde, Reezigt, Van der Meijden, Brouwer en zelfs de minister). Wij kunnen ons voorstellen dat u daar niet gelukkig mee bent, maar dat is uw probleem. Het antwoord moet kennelijk van u komen en zoals u inmiddels begrijpt laten wij ons niet met een half antwoord afschepen. Wij verwachten dat u of helder uiteenzet waar wij in onze beschuldigingen fout zitten of dat u werk maakt van de door ons aangegeven strafrechtelijke vergrijpen.

U weet uiteraard dat u, maar ook alle hiervoor genoemde personen, bij het constateren van strafbare feiten door ambtenaren verplicht zijn dat te melden. Het openbaar ministerie valt daarmee niet buiten de wet.

U kunt ons dan ook moeilijk kwalijk nemen dat wij menen dat uw bewering over "onzin" ver bezijden de waarheid is, te meer omdat u deze niet nader met onderzoeksresultaten staft, en zelfs de betrokken verbalisanten verbiedt daar iets over te zeggen tegenover derden of in het openbaar. Dit is merkwaardig omdat wij de eerste politiemannen nog moet tegenkomen die niet willen bevestigen wat hun bazen in het openbaar over hen beweren.

Tevens kunnen wij geen politiemensen vinden die niet willen bevestigen dat zij een procesverbaal hebben opgemaakt, waarvan hun bazen zeggen dat zij dat hebben gedaan, en waar nota bene hun naam en handtekening onder staan. De vraag is dan ook waarom deze ambtenaren uw geloofwaardigheid niet willen ondersteunen. U maakt het nog gekker door hen te verbieden dat te doen. En ondertussen durft u te verkopen dat de aangifte onzin is. Als de zaak niet zo ernstig is, kunnen wij er bijna om lachen.

Voorts kunt u ons moeilijk kwalijk nemen dat wij uw voortdurende afhoudendheid om een transparante opening van zaken geven, alsmede uw voortdurende onduidelijkheid en weigering om ons de aangifte nog eens persoonlijk toe te laten lichten, interpreteren als pogingen om een misdrijf van uw collega's toe te dekken.

Wij begrijpen eerlijk gezegd ook niet waarom u zich zo in de nesten werkt en zelfs mogelijkerwijs medeplichtig wordt aan misdrijven van uw collega's, dan wel het toedekken daarvan. Zijn waarheidsvinding, integriteit, zelfreiniging en misdaadbestrijding dan werkelijk ondergeschikt geworden aan gezichtsbescherming van het OM?

Dat de heren tegen wie wij de aangifte richten, ons niet aanklagen wegens smaad, dat begrijpen wij slechts in het geval onze aangifte gegrond is, en deze niet succesvol voor de rechter is te weerleggen. Tenzij u ons kunt wijzen op de illogica van deze redenering?

U denkt wellicht dat u de strategie van "Ik ben er mee bezig, ik houd u op de hoogte, u krijgt te zijner tijd uitslag" tot Sint Juttemis kunt volhouden, maar daarvoor zijn de "vooronderstellingen" zoals u het noemt, nu net "van dien aard" dat wij daarmee geen genoegen kunnen nemen.

Als u wilt volhouden dat onze aangifte nergens op gebaseerd is, of zelfs "onzin" is, waarom kunt u dat dan nog niet bewijzen? En waarom legt u dan de aangifte niet meteen naast u neer, zoals uw voorganger de heer Vast? Daar kunnen wij tenminste wat mee. Is het niet al tegenstrijdig dat u zich nog steeds buigt over een aangifte waarvoor uw voorganger geen tijd nodig had om de aangifte, zonder legitieme redenen overigens, af te wijzen?

Met vriendelijke groeten,

Mede namens de overige 69 aangevers:

Wim Dankbaar en Ronald Beetz